

ZA KRAVAVOU STOPOU.

PAVEL ALBIERI.

Z upravené české povídky z r. 1910.

Pozoroval jsem, že všichni občané obklopují více mne a Mike-a, dávajíce pozor, aby tento nevrhl se snad přece jen na Johna, kterého snažil se všemožně konejšiti lékař — a o jehož útěk nezdál se nikdo míti obav. I starý Horák, otec Carrin, přiblížil se k němu, patrně, aby jej potěšil.

Mladý Irčan i ve svém rozčilení asi dobře zpozoroval, že "veřejné mínění" zástupu není rozděleno pro něho, a bezpochyby proto dosti rychle opět zehladl.

"Ručíte mi za to, že neuteče?" tázal se mně.

"Zajisté!"

"Já se nebojím soudu!" volal John. "Spíše vy jste číhal na mne a zastřelil omylem bratra! Tak to bude!"

"Jak byl stár? A byl ženat, jak jste pravil?"

"Ano, má dvě dítky, devítiletého chlapečka a osmileté děvčátko. Jest mu třicet dva roků a byl asi deset roků ženat."

"Zde posud nikdy nebyl?"

"Ne, nikdy. Zastavili jsme se u něho, když jsme sem z Indiany jeli a byli jsme v Chicagu přes týden. Měl velmi dobrý obchod, peníze tam jen prší. Slibil nám, že nás hned na podzim navštíví, že přijede na hon, ale loni prý nemohl, a tak přijel až letos — ke své zkráse, pro smrt jen, ubožák! Přijel v samý večer, svezl se s Mc Carthy, který byl náhodou právě na nádraží s buggy a ten jej vzal až domů, odkud přišel k nám už pěšky."

Bál jsem se pořád ještě, že dojde ke rvačce a stejně se mnou mlčením měl asi Horák, který měl dobrý nápad, volaje:

"Poďte jen zatím k nám, Džán, a vy, pánové, také! Pojdte, pane doktoro a vy, velebný pane, také! Však až přijde komise, všicko se vysvětlí!"

"Máte pravdu! Jděte, Džáne, s panem doktorem!" pobízel jsem je. "Přijdu hned za vámi, jenom se tadě ještě s ním promluvim."

Mluvili jsme česky, takže nám Mike nerozuměl.

"Kam jdou?" tázal se divoce, číhá, že John ve pravdu doktora s Horáka, vedoucího jej pod rameno, neboť sotva se vlek, odcházel k farmě.

"Nebojte se — neuteče!" odyč, už jsem vyhýbavě.

McCarthy byl farmář, ovšem že Irčan, více nežli měl ještě za Ryana, stranná od Ashevilleodu, o kterýž nemusil, jeďa z nádraží v New Paris, ani zavazít, a nebyť tedy praně podivno, že neobtěžka nikdo z těchto nejbliže okolních farmářů a lidí z městečka nezahl, zvláště když přibyl sem až večer. Nemohl mu být nějak ani západu, že McCarthy zde posud nebyl, a nálezu mrtvolu se neohrožoval, neboť byl přesně jen trochu cohlben. Vzhlyt slova ovšem teprve na desátou hodinu, takže plynuh od nálezu teprve asi tři hodiny!

"Nebyl jsem doma, když bratr přišel, byl jsem asi již u Horáka, pokračoval klidně a bez pobízení Mike. "Před tím jsem byl trochu v lese, až do samé tmy. Neměl jsem s sebou hodinky, zapomenul jsem je doma, takže ani nevím, kolik bylo, když jsem k Horákům přišel. Otec povídal, že už byla také skoro tma, když George přirazil, s puškou v ruce a brašnou, a už má bezpochyby trochu prádla — sám nevím, neboť jsem se mu do ní posud nepodíval. Sděli ote, že přichází jen asi na tři, čtyry lny, aby přece viděl, jak jsme zařizeni, kde to jsme a jak se nám láří. Více prý nemá času. Zena prý je zdráva, děti také, obchod mu stále dobře jde, ačkoli letos trochu slaběji, než jindy, avšak to je všeobecný stesk na panující špatné časy. Ptal se, to se rozumí, po mně, a když se dověděl a já domů dlouho se nevracel, povídal prý asi po desáté hodině ote, že mi půjde naproti. Má prý žezlo, je zvyklý na pivo a toho jsme doma neměli ani kapku. Vypal se tedy otec na cestu k Horákům a chtěl mne překvapiti tam, jak to rád dělá — nám také svůj příjezd nijak neoznámil, a mohlo se mu snadno stát, že by byl musil pěšky až sem, anebo mnebyl najati si povoz v New Paris. Měnil prý se podívatí zároveň na otec, dříve, na Carrin, o čemž mu otec povídal a pak chtěl, abych s ním šel na chvilku doh do Ashevilleodu něco vypít. Vše své, rozumí se, nechal u nás a šel, aby se více nevrátil! Starý, otec náš, byl by šel rád a s ním, ale k Horákům se mu nechtělo, nezdálo se mu to být tak pozdě vhodné a sám mu říkal, aby i on tam nechtěl, když by mne po cestě nepotkal, jak otec najisto očekával, neboť nikdy posud jsem se tam tak dlouho nezdržel. Dohů do městečka se mu také nechtělo, protože se po celý den dobře necítil a narkal si na kříž, jak se někde namohl. Věděl, že se zdržíme, a tak nechal, bohužel, jít George samotného!"

Poslouchal jsem ovšem velmi bedlivě a Mike pokračoval zcela plynule dále:

"Otec odebral se tedy na lože a záhy dobře usnul, věda, že tak brzo domů nepřijde. Bratr měl spáti se mnou v zadní světnici a starý se tedy o nás nestaral, nemaje tušení, že bychom se nesešli. Já přišel po tom svém večerním dobrodružství tichounce domů a bez nejmenšího šramotu, nemaje potuchy o Georgeově přítomnosti či vlastně, že by zde být měl, jsem ulehl. Rozčilením, jaké jsem pocítoval po tom svém přepadení, nemohl jsem ale dlouho usnouti, jak pochopíte, a tak se stalo, že jsem ráno hezky zaspal. Otec mne nebudil, mysle, že jsme přišli spolu s bratrem a budeme se chtíti

vyspat. Teprve, když jsem sám vstal, tápal se, kde je George, a tu ke vzájemnému velikému překvapení jsme se dověděli: já, že má zde být bratr, on pak, že zde není! Otec mi v rychlosti všecko sdělil a já opět jsem, co mne večer potkalo. Oba jsme se zděšili, jaká je asi příčina Georgeova zmišení a v tu chvíli probleskla nám hlavou myšlenka na něco osudného. Přemlouvali jsme se však sami, že snad nalezneme cestu do městečka, nebo že třeba zbloudil a zůstal někde přes noc. Jat jsa však již bolestnou předtuchou — kterou jsem z nepochopitelné mi dříve příčiny pocítoval již včera po celý den, kdy mi bylo nějak nesmírně teskně — ubíral jsem se po své věrejší cestě k Horákům. Byl bych rád chválat, letěl zrovna, jak jsem byl nedočkavým vše již zvěděti a opět jsem se toho obával, takže jsem chvílemi sotva noby vlek. Když jste mi s doktorem sdělili, že tamo leží mrtvola Johnova, zděsil jsem se v prvním okamžiku, že snad George, zanedbavši výstřed, dopadl zákeřníka a zabil jej, načež uprchl, a to ovšem nemohlo mi být také lhostejným, ať mi to hned připadalo velmi podivným, nežli vůbec neomylným. Vzhlyt nevěděli jsem, má-li nějakou zbraň s sebou, druhou ruku jsem pak nedělal. A že by i v tom případě uprchl, ani nám zprávu nedav, a nepožádv za nás se připsání, a zeno, vzezi krajně, bychom tak nepochopitelným. Vaše pobízení, které jste si vymenovali s doktorem, byly mi také podělečným a tu jsem skoro vyděl nalisto, že zde mrtvolu Johnovu rozpoznám, ale co na mne čeká, přece jsem ani nechtěl tušit!"

Mladý muž opět stál, až mne to upraveně dojmulo. Což mohlo být, stávaní jeho tak přirozené, zcela jednodušné, s nímž jedva vstak úplně logicky vyplývala ze druhé, úplným vyvrácením všech našich, proti němu ovšem domněnek, jaké jsem měl na této právě cestě, když jsem sem rozvoloval s doktorem? Teto vše bylo nejen zcela pravděpodobné, ale zdálo se být pravdou vůbec úplně prookunuto! Okolnost ta ovšem zase velice přitěžovala Johnovi Buresovi, jenž přece vypadal tak nevinně!

Nepříjete se naposlady k rozřešení této krvavé tragédie způsobem, který dokáže pravdu tvrzení Mike-ova a osvobodí z marnosti i z podezření i Johna úplně? Byl bych si to věru z plna srdce přál! Neboť nemohl George a Ryana zastřeliti někdo jiný? Zajisté! Jenom aby už to zde bylo a dokázáno!

Ve prospěch tohoto náhledu zdálo se mi nyní mluviti i mluvené doktorovo, že mrtvola byla sem odněkud přivezena. To mohlo být velmi závažné svědectví pro nevinnu Johnovu.

Prozatím však jsem s tímto smyšlením před Míkem ponděl a raději jsem se ještě vyptával dále na okolnosti, které mi připadaly také dosti důležitými k posouzení celé situace mezi oběma mladíky.

"Jak to bylo večer u Horáka?" tázal jsem se tedy. "Jak jste se rozešli s Johnem a Carrin? Co je vlastně mezi vámi? Slyšel jsem, že jste sokové! Pro koho je Carrin?"

Mike vzor svému pohnutí se jaksi sebevědomě pousmál.

"Pokud mohu trochu jen souditi," odpověděl, "zdá se mi, že nejsem bez naděje. To je právě vše, která nejvíce zlobí Johna, neboť myslí, že nemám vůbec ani práva na české děveci si dělati přísluška. To je přece bloupost a přímo drzost, není-liž pravda? Jsou to prý ještě ty staré, hloupé zvyky z českých vesnic, kde prý nesmí už ani hoch z vedlejší vesnice uchažeti se o holku bez dovolení chasy. To však zde neplatí. Proto, že jsem Irčan, mohu si vzít třeba Francouzku, že ne?"

Nemohl jsem mu ovšem úplně odpovídati.

"Pravda," poznával jsem pouze, "zakazovati nikdo ti nemůže a láska nedá si poroučeti, ale z mnohých důvodů pokládám i já sňatky mezi jednou národností za nejrozumnější. Stejně zvyky, stejné tradice, stejný původ a stejná řeč jsou okolnosti, které nesmí býti přehlédnuty, a na nichž namnohdy spočívá mír v domácnosti! Různé národnosti mají se navzájem ctíti, přátelsky se snášeti, dle možnosti se podporovati, ale v rodině

je přece jen lépe, je-li tam národnost jediná!"

Mladík na to chvilku pomlčel, takže jsem musil opakovati svou otázku:

"Nuže, jak to bylo večer u Horáka?"

"Nic zvláštního! Zastavuji se tam nyní, když nastávají opět delší večery, třeba i třikrát v týdnu a Carrie mne patrně ráda vidí. Směje se aspoň a žertuje vždy ráda se mnou a o Johnovi říká, že je pořád příliš vážný, že není k žádné zábavě. John tam chodí také a staří jej ovšem mají raději nežli mne, poněvadž s ním mohou mluvit a znají se s jeho rodiči. Z toho si však nic nedělám, neboť hlavní věcí je přece vůle a náklonnost děvčete. Včera jsme se tam také sešli a trochu jsme se škádili, jako obvyčejně, ale nie ve zlém, aspoň ne s mé strany. Nemyslíl jsem jej přece nikterak uraziti, věda, že by mi to nikde, ani u Carrie neprospělo a nemaje toho vůbec u lí ani zapotřebí. Ale John byl nějak rezduřdý, vi nežli obvyčejně, a měl ovšem také proč, neboť Carrie s ním velmi málo mluvil a já měl právě náhled na pozlobení ho různými vtipy. Konvozně měl toho dost a odešel dřív než jindy, vřimnu na mne ještě ode dveří pohled, který se mi nelíbil. Byl bych vůbec šel s ním také domů, ale celé jeho jednání mne zraželo, neboť bál jsem se, vstí hádky a třeba cvrčky, jakouže byli bychom spolu o samotář!"

"Cože? Vy, že jste se bál Johna?" pravil jsem nedůvěřivě.

"Nebál jsem se Johna," mluvil však Mike zcela rozumně dále. "Nýbrž jen nepřijemného vstupu. A ta myšlenka mne neopustila ani po jeho odchodu, neboť — ním, co mi to napadlo, ale bylo to již snad nějaké takové tušení, o němž se často vypravuje se pořád mi připadalo, že John nepůjde hned domů nýbrž, že se s mnou promluví ještě nějaké tu slovo. Řekl jsem to i Carrin, která se mi vysmála, ale také ne upřímně, neboť když jsem se s ní loučil, napomínala mne k pozornosti a k rozumu pro ten případ, kdybych se snad s

"Jak to bylo večer u Horáka?" tázal jsem se tedy. "Jak jste se rozešli s Johnem a Carrin? Co je vlastně mezi vámi? Slyšel jsem, že jste sokové! Pro koho je Carrin?"

Mike vzor svému pohnutí se jaksi sebevědomě pousmál.

"Pokud mohu trochu jen souditi," odpověděl, "zdá se mi, že nejsem bez naděje. To je právě vše, která nejvíce zlobí Johna, neboť myslí, že nemám vůbec ani práva na české děveci si dělati přísluška. To je přece bloupost a přímo drzost, není-liž pravda? Jsou to prý ještě ty staré, hloupé zvyky z českých vesnic, kde prý nesmí už ani hoch z vedlejší vesnice uchažeti se o holku bez dovolení chasy. To však zde neplatí. Proto, že jsem Irčan, mohu si vzít třeba Francouzku, že ne?"

Nemohl jsem mu ovšem úplně odpovídati.

"Pravda," poznával jsem pouze, "zakazovati nikdo ti nemůže a láska nedá si poroučeti, ale z mnohých důvodů pokládám i já sňatky mezi jednou národností za nejrozumnější. Stejně zvyky, stejné tradice, stejný původ a stejná řeč jsou okolnosti, které nesmí býti přehlédnuty, a na nichž namnohdy spočívá mír v domácnosti! Různé národnosti mají se navzájem ctíti, přátelsky se snášeti, dle možnosti se podporovati, ale v rodině

je přece jen lépe, je-li tam národnost jediná!"

Mladík na to chvilku pomlčel, takže jsem musil opakovati svou otázku:

"Nuže, jak to bylo večer u Horáka?"

"Nic zvláštního! Zastavuji se tam nyní, když nastávají opět delší večery, třeba i třikrát v týdnu a Carrie mne patrně ráda vidí. Směje se aspoň a žertuje vždy ráda se mnou a o Johnovi říká, že je pořád příliš vážný, že není k žádné zábavě. John tam chodí také a staří jej ovšem mají raději nežli mne, poněvadž s ním mohou mluvit a znají se s jeho rodiči. Z toho si však nic nedělám, neboť hlavní věcí je přece vůle a náklonnost děvčete. Včera jsme se tam také sešli a trochu jsme se škádili, jako obvyčejně, ale nie ve zlém, aspoň ne s mé strany. Nemyslíl jsem jej přece nikterak uraziti, věda, že by mi to nikde, ani u Carrie neprospělo a nemaje toho vůbec u lí ani zapotřebí. Ale John byl nějak rezduřdý, vi nežli obvyčejně, a měl ovšem také proč, neboť Carrie s ním velmi málo mluvil a já měl právě náhled na pozlobení ho různými vtipy. Konvozně měl toho dost a odešel dřív než jindy, vřimnu na mne ještě ode dveří pohled, který se mi nelíbil. Byl bych vůbec šel s ním také domů, ale celé jeho jednání mne zraželo, neboť bál jsem se, vstí hádky a třeba cvrčky, jakouže byli bychom spolu o samotář!"

"Kde byl váš bratr George?" tázal jsem se.

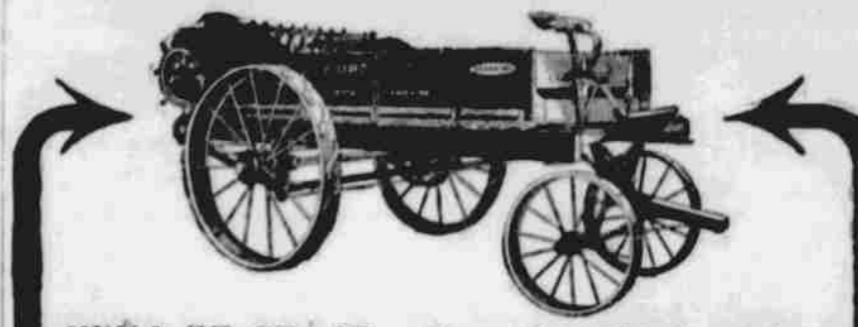
"V Chicagu. Má tam saloon v obchodní čtvrti blízko trhu na Randolph ulici," sděloval Mike ochotně.

Je přece jen lépe, je-li tam národnost jediná!"

Mladík na to chvilku pomlčel, takže jsem musil opakovati svou otázku:

"Nuže, jak to bylo večer u Horáka?"

"Nic zvláštního! Zastavuji se tam nyní, když nastávají opět delší večery, třeba i třikrát v týdnu a Carrie mne patrně ráda vidí. Směje se aspoň a žertuje vždy ráda se mnou a o Johnovi říká, že je pořád příliš vážný, že není k žádné zábavě. John tam chodí také a staří jej ovšem mají raději nežli mne, poněvadž s ním mohou mluvit a znají se s jeho rodiči. Z toho si však nic nedělám, neboť hlavní věcí je přece vůle a náklonnost děvčete. Včera jsme se tam také sešli a trochu jsme se škádili, jako obvyčejně, ale nie ve zlém, aspoň ne s mé strany. Nemyslíl jsem jej přece nikterak uraziti, věda, že by mi to nikde, ani u Carrie neprospělo a nemaje toho vůbec u lí ani zapotřebí. Ale John byl nějak rezduřdý, vi nežli obvyčejně, a měl ovšem také proč, neboť Carrie s ním velmi málo mluvil a já měl právě náhled na pozlobení ho různými vtipy. Konvozně měl toho dost a odešel dřív než jindy, vřimnu na mne ještě ode dveří pohled, který se mi nelíbil. Byl bych vůbec šel s ním také domů, ale celé jeho jednání mne zraželo, neboť bál jsem se, vstí hádky a třeba cvrčky, jakouže byli bychom spolu o samotář!"

HNŮJ ZE STAJE A DVORA JE přesný sílitel půdy.

HNŮJ ze staje a dvora obsahuje všechny prvky, jak pomáhali plodně ke vzrůstu. Každá tona hnoje ze staje má cenu od \$2.00 do \$4.00 nebo více, dle toho, jakou obilninu cenu má jeho hnojivý obsah. Ale, počítáte-li na základě zvýšené úrody pání, má cenu o mnoho více — právě tolik, jak mnoho práce a věnujete a jak rozšířte jej po svém poli.

Dostaňte plnou hodnotu — ne poloviční hodnotu — z hnoje. Jest

I. H. C. rozhazovačem.

zde jediná cesta! Rozhazovati jej strojem, který rozdělí všechno, rozdělí jej stejnoměrně, jak přejete si, buďto na široko, nebo do řádek.

Vše farmy bude nárůzovati svoji úrodnost, dáte-li jí příležitost. Nepotřebujete potencionálních sílitelů půdy, které obsahují jen některé z nutných součástí, variet plodin podporujících. Seřte hnůj a rozhazujte jej.

Ušetřete nejmenší možně výhodné uložení svých peněz, když zakoupíte si John Kemp 20th Century, nebo Cloverleaf, nebo Kern King rozhazovače.

Tyto stroje jsou realizovány ve svém složení a řízení, ale jsou všechnycky dobře, dobře pracují a to jest nejdůležitější. Ony dobře rozdělí hnůj, uspořídá a přiče, a odstraní nepříjemnosti, jež jindy měli jste s rozhazováním hnoje.

Můžete mít velkou farmu; můžete mít malou farmu. Nezáleží na tom, jak je velká, vy vždy naleznete, že I. H. C. rozhazovač dobře vyhoví vašim požadavkům.

Johnem ještě v noci, nebo vůbec kdykoliv potkal. To je nejlepší, jak myslím, důkaz, že v tu chvíli chováni se jeho jakousi předtuchou.

Pokračování.

Předplatte se na "Pokrok," jen \$1.00 ročně.

Každým rokem tisíce lidí nabývají zdraví skrze Rodinné Severovy léky.

PROTI KAŠLI.

Pokašlávání jest snaha organismu zbavit se toho, co působí dráždění dýchadel, což bývá nejčastěji zánět a hlen. Hledáte-li jistý lék proti kašli, uživejte

SEVERŮV BALSÁM PRO PLÍCE

kteří jest neocenitelným prostředkem proti rozmanitým nemocem hltanu, plíc, průdušek a jiných částí dýchadel. Uvolní hlen, zahojí zánět, utiší podrážděnou sliznici a učiní dýchání lehčím a bezbolestným. Jest to ideální lék proti kašli. Kdo lék tento zkoušel, vždy má v něj důvěru, neboť nikdy nezklame. Cena 25 a 50 centů.

"Kéž by všichni lidé věděli,"

píše nám paní Kateřina Kaezrowská, 605 Trembley Ave., Detroit, Mich., "jak výtečným lékem jest Severův Balsám pro plíce, který skutečně pomáhá v léčení kašle a neduhů plicních jak u dítek tak i dospělých. My a sousedé si jej nemůžeme dosti vyzachvátiť."

Lékárny mají v zásobě Severovy léky. Zadejte Severův kalendář na rok 1910

Chatrné trávení,

nežádavost, nechutenství a slabost žaludku nemají se zanedbat, má-li se předejiti neblahým následkům.

Severova Žaludeční hořká

přivádí zárovň chuť k jídlu, podněcuje vylučování žaludečních šťáv, upraví zažívání a činnost stře a celému tělu naverá sílu. Osobám slabým a z nemocí se pozdravujícím jest vydatnou střívkou. Cena 50c a \$1.00.

Choroby ledvin

nutno léčiti rychle, má-li se předejiti nemocem vlekým a nebezpečným. Nečekejte, až nemoc dosáhne hrozivých stupňů.

Severův Sílitel ledvin a jater

po léta se osvědčil, stav se oblíbeným rodinným lékem proti chorobám ledvin, měchýře a jater. Zabráňuje hromáčení se kyseliny močové v těle, odstraní překrvení, těší zánět a předejde nemocem vlekým. Ušetří vám mnohá utrpení a vřeloty za lékařské služby. Cena 50c a \$1.00.

Lékařská porada udílí se zdarma.

W. F. SEVERA CO. CEDAR-RAPIDS IOWA